

tien schellingen. De weduwe verklaarde ook dat zij vier pond groten bezat die haar schoonvader, Jan WILZOET, destijds gegeven had om daarmee de kosten te betalen voor het bekomen van de priesterlijke staat van Adriaan SLABBAERT. Wanneer die man echter geen priester werd, moest het geld teruggegeven worden. De huishuur van kreupel Janneken (3 schellingen) kwam ook bij de schulden van het sterfhuis want Pieter WILZOET had zich tot die jaarlijkse betaling verbonden.

Dan waren er nog allerlei renten te betalen en de tiende van de vruchten die een bedrag van 13 pond en 10 schellingen per jaar bedroeg. De abdij van Oudenburg had recht op de helft van dat bedrag want zij was een voorname tiendeheffer te Zandvoorde. Dan moest de belasting van de tiende penning nog betaald worden en dat was 6 pond 5 schellingen. De parochiebelasting van Zandvoorde bedroeg 5 pond 8 schellingen. Dat was veel geld. Veel geld kostte ook de uitvaart waar François AMPE voor zorgde. De begraving alleen kostte reeds 11 pond. Het dodenmaal werd betaald met 10 pond.

Pieter stierf in september 1559 en de verdeling gebeurde in december van het jaar. De verdelers, hier deelslieden genaamd, moesten nog eens geld hebben. Arnaud BOGAERT werkte daar 10 dagen aan en hij kreeg 4 pond. Zijn helper werkte slechts twee dagen en hij kreeg 8 schellingen. Samen dronken zij, in die periode, 46 kannen bier en wijn. Dat was 23 stoop want een stoop was twee kannen. Er werden daar evenveel schellingen voor betaald, dus 23. Sterven kost in onze tijd veel geld maar men zou zeggen dat dit, vierhonderd jaar geleden, nog veel meer kostte.

Na aftrek van alle schulden, bleef er toch nog 207 pond over in het sterfhuis. Dat moest nu verdeeld worden tussen de erfgenamen die, spijtig genoeg, niet vermeld worden. De weduwe had recht op vijf delen van acht en de andere erfgenamen hadden recht op drie delen van acht. Men zou kunnen denken dat Pieter geen kinderen had en dat die drie delen van de erfenis aan zijn broers of zusters werden gegeven.

ENSORIANA

<> James Ensor (tentoonstellingscatalogus), Hamburg (Kunstverein), 1986.

Catalogus van de tentoonstelling 06.12.86 08.02.1987.

Schitterende catalogus met - wat de schilderijen betreft - de nadruk op het minder gekende en latere werk, op zichzelf een verdienste en correctie aan het traditionele Ensor imago. De catalogusnota's zijn van een voorbeeldig wetenschappelijk gehalte.

Verder bijdragen door Hans PLATSCHEK, Joachim HEURINGER VON WALDEGG, Diana LESKO & Bernd GROWE.

Talrijke kleurfoto's en enkele niet geziene foto's van Ensor zelf.

Aanwezig in het Fonds OSTENDIANA van de Stadsbibliotheek.

<> NIEUWE ENSORPRENTKAARTEN

Sedert eind 1986 zijn in het Museum voor Schone Kunsten 2 nieuwe ENSOR-prentkaarten te koop :

- "De Knaap" academisch werk uit 1878.

- Het ENSOR-Monument van DE VALERIOLA/repliek DURIEZ aan de Venetiaanse Galerijen. Een uiterst stemmige opname van Foto ROLAND.